

Hangay Sándor új versei.

GYI, HOPP, GALOPP!

— A kis fiamnak. —

Iff kis szekér. Off hintaló,
A nyerge lágy, elringató,
Mesék országútján kocog...
— Gyi, hopp, galopp! Gyi, hopp, galopp!

Iff egy huszár, kemény legény,
Kard oldalán, csákó fején.
Huszár nem járhat csak gyalog?!
— Gyi, hopp, galopp! Gyi, hopp, galopp!

A kis szekérnek rudja már
Rám, mint apára s lóra vár.
A kis fiam int s ló vagyok.
— Gyi, hopp, galopp! Gyi, hopp, galopp!

Egy szőke buksi az úr iff,
Ő osztja zord parancsait.
Őt reffegik: kicsik, nagyok...
— Gyi, hopp, galopp! Gyi, hopp, galopp!

A hintaló is rúg, kapál.
Gyi te fakó! Gyi te madár!
Porzik az út, patkó ragyog...
— Gyi, hopp, galopp! Gyi, hopp, galopp!

Te hintaló, te kis szekér:
Vigyázzatok az istenér',
S ne engedjétek őt gyalog.
— Gyi, hopp, galopp! Gyi, hopp, galopp!

Mesék utján kocogni szép,
Mesék csókolják kék szemét.
Iff még az élet is ragyog...
— Gyi, hopp, galopp! Gyi, hopp, galopp!

HALÁL ELŐTTI ÉNEK.

A harcot állnom kell keményül,
Pedig piszkos, vad, rút nagyon
És tudom: végül
Fogamat mégis off hagyom
Egy rongy napon.

Egy rongy napon! óh az se lesz szebb,
Sem hősibb, mint a többi volt,
Csak tán véresebb...
S leszek majd néma, szótlan, mint a
Többi holt.

De addig állnom kell a gáton!
(Remény nélkül nincs győzelem.)
Ó csúf halálom,
Ó mért nem jut más vég nekem?

És elfipornak szörnyű lábak...
Kis női láb is majd akad.
Felrúgja szőke koponyámat,
Kicsorgatja a méz-agyat
S a szívem biborából fényes,
Hazug szép baldachint emel...
— Ó mért nem kérges,
Durva kezek temetnek el?

